PAULI BREV

Feb 2011 14

TILL MEDLEMMARNA I PAULI SLÄKTFÖRENING

Kära medlemmar i Pauli Släktförening!

Här kommer ett extra stort Pauli Brev med nyheter från släktmötet och en artikel om den senast upptäckta släktgrenen, Alric-grenen, skriven av en av dess medlemmar, Staffan Paulie.

Lördagen den 25:e september träffades medlemmarna på Sigtunastiftelsen. Vid släktmötet var två nya grenar representerade, dels kom Marit från Axel-grenen, men dessutom familjen Paulie från Alric-grenen.

Efter mingel påbörjades en guidad visning av Sigtunastiftelsen. Huset är helt fantastiskt men det är lätt att gå vilse i det.
Medlemmarna lyckades dock hitta tillbaka till möteslokalen och en föreningsstämma hölls. De viktigaste punkterna var ändringar i stadgarna, se sidan 7. Ekonomi och föreningens skötsel granskades och godkändes av stämman.
Möten tar energi och den behövdes fyllas på. När mötet avslutats var det dags för en middag. Medlemmarna var placerade kring flera småbord och stämningen var gemytlig.
Samtalen fortsatte efter middagen under gemytliga former och det var svårt att bryta upp, nu är det trots allt nästan tre år till nästa möte.

Joakim (Knut 4)

Delar av släkten under rundvandringen på Sigtunastiftelsen.

Johan (Clas 4), Rutger (Clas (4)), Carina (Clas 4) och Marit (Axel 4), inför mötesförhandlingarna. I bakgrunden Staffan (Alric 3) och Ingegerd (Georg (3)).

Josefine (Alric 4), Ingegerd (Georg(3)) och Rutger (Clas (4)) med flera inför middagen.

Tove (Clas (4)), Staffan (Alric 3), Johanna (Alric 4), Metta (Clas 4), Stellan (Georg 3) och Lenore (Clas 4) vid middagen.

Alric-grenen

Här kommer en presentation av den ”senaste ” släktgrenen:

Staffan Paulie

Det sägs att ”ett namn betyder så mycket” och kanske stämmer det. I vårt fall har det i alla fall betytt att vi alltid haft en sorts indirekt relation till släkten Pauli. Genom att heta Paulie så har vi sålunda ofta fått frågor om huruvida vi är släkt med en den ena, en den andra personen Pauli och ibland, genom slump eller andra omständigheter, har vi även haft nöjet att träffa medlemmar ur Pauli släkten.

Personligen tyckte jag länge att det var lite elegantare att stava Pauli med ett ”e” på slutet, aningen mer franskt och tjusigt på något sätt. Detta gällde i all fall tills jag upptäckte att påtagligt ofta hette rollfigurerna i amerikanska gangsterfilmer Paulie och nästan alltid handlade det då om de där lite mer korkade underhuggarna.

Hursomhelst så har vi på frågan om släktskap tills relativt nyligen alltid svarat ”Nej” och hänvisat till att vi inte ens stavar namnen lika.

Genom den släktforskning som bl.a. Stellan och Joakim Pauli bedrivit visar det sig dock att detta svar förmodligen inte varit helt korrekt. Sålunda har de kunnat konstatera att min farfar Alric Paulie med stor sannolikhet är resultatet av ett förhållande mellan dennes mor, Paulina Strandman och apotekaren Ferdinand Pauli, och att vi härigenom skulle utgöra en av ett flertal grenar Pauli som Ferdinand, mer eller mindre på egen hand, tycks vara ansvarig för. Detta skulle ha utspelat sig under mitten av 1870-talet (Alric föddes 1876) när Paulina arbetade som apoteksbiträde vid Ferdinands apotek i Jönköping.

Denna koppling mellan de båda släkterna har som sagt inte varit känd för oss utan så vitt jag och min bror fick veta när vi växte upp så hette vår farfars far Josef Nilsson, en hedersam bergsingenjör och den man som Paulina gifte sig med. Samtidigt har det alltid legat i luften att det är något som inte riktigt stämt och att det funnits saker som ingen velat prata om eller möjligen inte riktigt känt till. Till exempel så har vi aldrig fått någon nöjaktig förklaring till varför farfar hette Paulie och inte Nilsson i efternamn. För oss känns det därför speciellt roligt och tillfredsställande att det nu kanske bringats lite klarhet kring detta. Lustigt nog hette farfar heller inte bara Alric Paulie utan i många dokument liksom på gravstenen på Norra kyrkogården i Solna omnämns han som Alric Pauli Paulie, en ”namntautologi” som nu möjligen även den kan få sin förklaring.

Alric utbildade sig hursomhelst till apotekare och enligt uppgift var det Ferdinand som bekostade hans utbildning. Efter avlagd examen arbetade han bl.a. på apoteket Engelen vid Kornhamnstorg i Gamla Stan, det som sedermera under 1960-talet köptes av Hans Wallman och Bosse Parnevik och förvandlades till en vispub med samma namn. Alric gifte sig med Kerstin (född Svensson) vars föräldrar hade ett konditori på Karlavägen i Stockholm. De fick tre barn, Thorsten, Gunvor och Harald varav den sistnämnde blev vår far.

Möjligen beroende på den växande familjen flyttade man ganska snart ut till Gustafsberg där Alric drev det lokala apoteket. Där blev de goda vänner med bl.a. disponenten vid den då mycket produktiva porslinsfabriken vilket resulterade i att vi är uppvuxna i ett hem fyllt av Gustafsbergsporslin. Familjen skulle dock komma att göra ytterligare en flytt och denna gång till Torshälla. Där var apoteket inrymt i en ganska stor byggnad nära ån överblickande en av de slussar som byggts för att kunna transportera industriprodukter från grannstaden Eskilstuna ut via Mälaren. Själva apotekslokalen låg på undervåningen medan familjen huserade på de två övre våningarna.

Farfar dog 1941, och eftersom det var 10 år innan jag föddes har varken jag eller min bror Stellan (född 1949) några egna minnen av honom. Han var dock alltid närvarande i form av en stor målning som hängde strategiskt i trappan till övervåningen i vårt hem. Där satt han avporträtterad i en gungstol och iakttog oss varje gång vi sprang upp och ner för trapporna. Jag minns att jag tyckte att han såg snäll och vänlig ut, tvärtemot det porträtt av en mycket barsk Beethoven som hängde i källartrappan och som alltid fick en att tveka en extra gång innan man gick ner. Tyvärr fick vi heller aldrig tillfälle att lära känna min farmor Kerstin eftersom hon dog 1952.

Av Alrics och Kerstins barn kom min faster Gunvor att hamna i Uppsala och Thorsten i Stockholm medan min far Harald stannade kvar i trakten av Torshälla. Där fann han också sin maka Gun (född Bohlin) och de fick två barn, min bror och jag. Efter att först ha bott några år i Eskilstuna så flyttade vi 1954 till Kvicksund, ett på den tiden ganska idylliskt samhälle mellan Eskilstuna och Västerås. Ett av mina absolut första minnen är när vi, samma varma och mycket vackra sommardag som vi flyttade, allesammans stod utanför det nya huset och med sotade glas förundrade tittade på den totala solförmörkelse som inträffade just denna dag.

Kvicksund är mest känt för att det här går en bro över Mälaren. Den gamla bron, som numera bytts ut mot en av mer modern typ, var stilfullt byggd och sades vara en av de längsta svängbroarna i Europa, vilket med tanke på den blygsamma längden väl mer än något annat visade på den generella bristen på svängbroar. Den blev så småningom rammad av ett större fartyg och byttes ut mot en klaffbro utan anspråk på att vare sig störst eller vackrast. Bron fungerade även som en skiljelinje mellan Södermanland och Västmanland där vi tillhörde Sörmlandsidan. Detta innebar också att skolgång och liknande förlades till Eskilstuna medan centralorten för de som bodde på andra sidan bron var Västerås. Harald drev i Eskilstuna ett flertal olika verksamheter och hade under 60 och 70-talet bl.a. en radio och TV affär, en populär skivaffär (på den tiden var skivförsäljning fortfarande en stor sak) samt en bilfirma som sålde tyska lastbilar men även personbilen Citroën. Tillsammans med en kollega drev han även en restaurang, byggde timrade fjällstugor på mark som de köpt i Idre i Dalarna och de ägde också under en tid Malmsjö pianofabrik.

Min mor var som många på den tiden hemmafru men tvärtemot senare tids politiska retorik kändes det inte alls som hon hamnat i en kvinnofälla utan hon var en stark och driftig person med mycket pondus som jag tror både min bror och jag själv har haft lite som förebild här i livet. Efter att så småningom ha avvecklat det mesta av sina verksamheter flyttade mina föräldrar till Båstad dit min bror redan några år tidigare hade flyttat.

Faster hette egentligen Gunvor men kallades nästa alltid bara ”faster” även långt utanför familjekretsen. Hon var adjunkt i franska och engelska vid Uppsala

I min brors och mina ögon var faster den snällaste man kunde tänka sig medan hennes man Gunnar var ganska sträng och inte överdrivet förtjust i barn. Detta gjorde i sin tur att vi hade en mycket nära relation till faster och en mer distanserad och kylig till fabror Gunnar. Bland annat återspeglades detta i att när de kom och hälsade på och deras mycket eleganta röda Mercedes med de snirklade silveremblemen GL på båda framdörrarna, där L-et stod för Lagerstedt, svängde upp på gårdsplanen i Kvicksund så brukade vi alltid ropa ”nu kommer faster och dom” där med ”dom” avsågs bilen och farbror Gunnar.

Vad jag minns kom de nästan alltid till alla större högtider och vid jul stannade de alltid minst en vecka. Då kom även min mammas faster från Stockholm. Eftersom hon var ogift och bodde ensam i en lägenhet på Norrmälarstrand tenderade hon att göra entré redan när skolan slutade för att sedan åka tillbaka när den startade i januari. Hon var stridbar och lättretad, varav den senare egenskapen utnyttjades flitigt av oss barn.

Efter min farbrors bortgång flyttade även faster till Båstad och detta kom att under en ganska lång tid bli familjen Paulies ”centralpunkt” dit vi ofta åkte. Detta passade också utmärkt då våra barn spelade och tävlade mycket i tennis och många turneringar är förlagda till just Båstad. Genom att både mina föräldrar och faster tyvärr numera är borta sedan ett antal år och vi samtidigt har insett att barnen inte kommer att bli några tennisproffs så har besöken till Båstad på senare tid blivit något färre.

Om vi kände vår faster mycket bra så gäller motsatsen för min fars bror Thorsten. Mycket berodde detta nog på att han tyvärr hade en alltför stor faiblaisse for starka drycker och ansågs väl därigenom inte utgöra något riktigt lämpligt föredöme. Min far och faster brukade besöka honom i lägenheten på Styrmansgatan i Stockholm och jag minns också att min far och jag hälsade på honom några gånger strax innan han gick bort.

Vilka är det då som tillhör släkten Paulie idag? Ja, eftersom ingen av Alrics tre barn längre är i livet och då det bara var min far som fick egna barn består släkten nu endast av min bror och jag själv samt våra familjer, inalles 10 personer.
Min bror Stellan är gift med Åsa (född Linder) och de har tillsammans två barn, Hampus och Anna. Stellan utbildade sig till arkitekt i Lund och blev därefter kvar i Skåne och de bor som redan nämnts sedan länge i Båstad. Där driver han en arkitektfirma och för dem som möjligen känner till området har han bl.a. varit ansvarig för utformningen av den ganska nyligen omgjorda tennisstadion med intilliggande hotell och byggnationer. Åsa arbetar som förskolelärare och kommer ursprungligen från Uppsala där hennes far Uno Linder var verksam som konstnär och konstlärare vid samma skola som vår faster. De båda familjerna bodde dessutom i samma hus och var nära vänner vilket gjorde att även vi tidigt lärde känna familjen Linder. Det var sålunda knappast kärlek vid första ögonkastet när Stellan och Åsa blev tillsammans.

De båda barnen Hampus och Anna är numera vuxna och Hampus jobbade under flera år inom det militära med utveckling av system för flygnavigering men arbetar nu med liknande saker på Combitech. Anna är utbildad dietist, bor i Göteborg och arbetar som produktutvecklare på Gymgrossisten.

Själv heter jag Staffan och är gift med Birgitta (född Held) och vi har fyra barn, Andreas, Josefine, Charlotte och Johanna. Sedan mer än 25 år bor vi i Saltsjö-Duvnäs ute i Nacka. Birgitta är dock uppvuxen i ”grannbyn” Storängen och hennes mor Sonja umgicks när hon var ung med ”Janja” Pauli och känner därigenom både Stellan och deras syster Veronica. Birgitta jobbar som miljöansvarig i Nacka kommun medan jag själv är immunolog vilket, för den oinvigde, innebär att man studerar kroppens försvar mot olika sjukdomar. Efter att ha forskat i området under ett antal år så startade jag och ett par kollegor ett företag inom samma område där vi utvecklar och säljer produkter som bl.a. används vid framtagningen av nya vacciner. Vi håller till i Nacka Strand där jag inte sällan stöter ihop med Mikael Pauli som har sin ateljé i samma område.

Trots eller möjligen på grund av föräldrarnas naturvetenskapliga intresse har våra barn valt helt andra vägar och både Andreas och Josefine har studerat juridik medan Charlotte pluggar geografi och nationalekonomi. Vi sätter dock fortfarande ett visst hopp till Johanna som tar studenten till våren.

Slutligen tycker vi som sagt att det är väldigt kul och spännande att genom Stellan och Joakim ha fått reda på lite mer om vår historia. För vår del känns det väldigt glädjande att kunna konstatera att antalet släktmedlemmar plötsligt mångfaldigats och vi kan bara hoppas att övriga Paulis inte har något emot att härbärgera ytterligare några i släkten. Samtidigt vill jag också säga att jag gladeligen tar tillbaka det där med att det skulle vara snyggare att stava Pauli med ”e” på slutet för, när allt kommer omkring, vem vill egentligen heta detsamma som någon halvlyckad gangster.
Staffan Paulie (Alric 3)

Stadgeändring:

På släktmöte ändrades följande stadgar:
§2 Medlem
§3 Medlemsavgift
§4 Styrelsens storlek
§9 Släktmötets plats.

Stadgarna finns tillgängliga på släktföreningens hemsida, www.pauli.se .
Vänligen kontakta styrelsen ifall ni vill ha stadgarna hemskickade.

Legala notiser:

Lovisa Pauli (Albert 5) föddes 4 januari 2009, dotter till Mikael och Karin Pauli.

Calle Bolinder (Clas(3)) avled 28 april 2010.

Solveig Pauli (Knut (3)) avled 12 maj 2010.

Mathilda Pauli (Albert 5) föddes 12 juni 2010, dotter till Mikael och Karin Pauli.

Oscar Hübinette (Clas 6) föddes 12 november 2010, son till Martin och Maja Hübinette.

Alma Hübinette (Clas 6) föddes 5 januari 2011, dotter till Gabriel Hübinette och Sabina.

Pauli släktförening på Facebook
Det finns en grupp som heter Pauli släktförening. Gruppen är öppen för alla som uppfyller kriterierna att bli medlem i föreningen.

Von Kärnten nach Schweden
heter en bok av den danske forskaren Peter Thaler. Peter har forskat i österrikiska protestanter som flytt landet och tagit värvning i Sverige. Två släkter är särskilt upptagna, Khevenhüller och Paul(i).
Joakim (Knut 4) har skrivit det svenska förordet till boken. Boken finns att beställa från Landesarchiv i Klagenfurt. Ett exemplar är donerat till Riddarhusbiblioteket och ett exemplar finns på Kungliga Biblioteket. Även släktarkivet har naturligtvis ett exemplar.

Vapenfrågan
Riddarhuset har inga planer på att ändra vapnet i adelskalendern och lägga till de svarta balkarna. Det är blasoneringen (textbeskrivningen) i sköldebrevet som definierar vapnet och man gör avsteg endast ifall det är entydigt bevisat att ätten alltid fört ett annat vapen.
I vårt fall är det bevisat att ätten använt vapnet som beskrivs i sköldebrevet och att vapnet med svarta balkar började användas först 1890.
Vid naturaliseringen 1625 utfärdades inget nytt vapenbrev utan det befintliga vapnet från den Österrikiska tiden, utan balkar, antogs som vapen för Pauli i Sverige.
Vapnet i 2007 års adelskalender må ej vara det vackraste, styckningen av skölden har fel proportioner och lejonet är ”stelt” men det beror på att man använder sig av datorprogram med färdiga mallar.

PAULI SLÄKTFÖRENING

Adress	Hofgården Funbo	755 97 Uppsala
E-post	sf@pauli.se	
Plusgiro	15 389 69-5	
Ordförande	Metta Pauli	018-36 30 43
Skattmästare	Reino Lidforss	018-36 30 43
Ceremonimästare och vice ordförande	Charlotte Pauli	018- 50 39 56
Sekreterare och arkivarie	Tom Pauli	018- 50 39 56
Fotograf och redaktör	Joakim Pauli	031- 92 34 28

Pauli Brev
Medlemmar ombedes komma med förslag till framtida artiklar i Pauli brev. Vänligen skicka eventuella förslag till redaktören, joakim@pauli.se.

OBS!!! Nytt kontonummer:
Plusgiro 15 389 69-5 (c/o Reino Lidforss) Föreningen har bytt kontonummer. **Vänligen ange namn och släktgren vid Internetbetalning**
Betala senast 2011-04-01.

E-post pauli.se
Enligt beslut på släktmötet ber styrelsen att få informera om att de personer som idag har e-postadress @pauli.se kommer att få betala 50kr/år för den. Anledningen är att föreningens avtal blivit ändrat så att det börjar kosta pengar.
E-postadressen kommer inte längre att vara tillgänglig för icke-medlemmar.